

VETERANTOG

En passion der står i røg og damp

Alle elsker veteranog. Men nogle gør mere ud af kærligheden end andre.

Der er noget med gamle damplokomotiver, som især mænd kan lide. De store maskiner, lugten af kul, røg og tjære, mindet om en tid, hvor verden var overskuelig og til at forholde sig til. Maskineri og mekanik, der enten bare holder, eller kan holdes kørende ved hjælp af ståltråd og lidt snilde.

Jeg er på besøg hos Lokomotivklubben KLK. Klubben kører med sine gamle lokomotiver i mange sydjyske byer. Vejle, Fredericia, Kolding, Lunderskov, Haderslev, Aabenraa og Sønderborg for nu at nævne nogle af dem.

Jeg sidder sammen med Johannes Gravgaard, der er bestyrelsesmedlem i foreningen. Vi sidder i et kolonnehus helt ned til jernbanen i Lunderskov mellem Kolding og Vejle. Lige ovre på den anden side ligger Lunderskov Station.

Huset er gammelt. Malingen på døren er krakeleret, og afstanden mellem skallerne er næsten større end skallerne selv. En skovsnegl er kravlet ind gennem den lidt åbne dør. Her er køligt men hjertevarmt i en grad, der kan over-

raske en besøgende, som knap kunne finde det store men anonymt beliggende sted for bunden af Bakken.

- Det kan være svært at sige, hvorfor man kan lide noget. Men for mit vedkommende handler det om den kultur- og industrihistorie, de gamle tog repræsenterer, siger Johannes Gravgaard.

- Men interessen kan også komme af, at man legede med modeltog som barn. Eller at man som håndværker er fascineret af de gamle teknikker, togene og dampmaskinerne repræsenterer, tilføjer han.

Den store verden

For nogle af KLK's medlemmer repræsenterer de gamle tog noget mere højtravende: Mindet om barndommen. Eller drømmen om fjerne lande og ubegrænsede muligheder.

Mens snakken er gået i det gamle kolonnehus, har Steen Christensen arbejdet i den anden ende af lokalet, hvor der skal monteres en ny bordplade.

- Jeg voksede op i midten

Vognmester Finn Petersen er ved at klargøre en værkstedsvogn til syn.

af ingenting. I Vorbasse.

Den by var intet uden jernbanen. Intet kom til eller fra byen uden at gøre brug af jernbanen, siger han, mens han lægger den elektriske skruetrækker fra sig og bliver fjern i blikket.

- Jeg kan huske, at jeg som barn betragtede jernbaneskinneerne. Jeg fulgte dem med øjnene helt ud til horisonten, mens jeg tænkte på, at skinnerne gik helt til Rom. Rom! Når jeg rørte ved skinnerne, rørte jeg på en måde lidt ved Rom. Dét var stort for en dreng i Vorbasse, siger han.

Det sæt tanker og de drømme, som skinnerne og de store dampmaskiner satte ham i livet dengang, holder endnu.

Derfor er han medlem af KLK.

300 medlemmer

Lokomotivklubben KLK har omkring 300 medlemmer. Cirka 30 er aktive i den forstand, at de deltager i kørslerne om sommeren og reoveringerne om vinteren. Dertil kommer markedsføring, ajourføring af arkivet osv.

- Vi mødes her i remisen hver torsdag og hver anden lørdag året rundt, siger Johannes Gravgaard. Og der er nok at tage fat på for de arbejdssomme folk. Reoveringer, reparationer og klargøring til syn. For det er nemlig ikke kun biler, der skal synes. Det skal lokomotiver og togvogne også.

- Sidste sæson blev vores damplokomotiv ikke godkendt. Derfor kunne vi kun køre med vores diesellokomotiv. Nu har vi så sat alle kræfter ind på at få klubbens ældste damplokomotiv gjort klar til næste sæson, siger Johannes Gravgaard og peger på TKVJ 12.

- Dét kørte på Troldhede-banen. Klubben blev oprettet, da den bane blev nedlagt. Så det lokomotiv er hele klubbens sjæl, siger han.

Toget ser mindst talt ikke klar ud. Men det bliver det, lover Johannes Gravgaard.

- Det har jeg måske sagt før. I flere år, måske endda. Men nu skal det være, siger han.

Der var engang, hvor det var ikke-rygerne, der måtte nøjes med særlige rum.

Damplokomotivets indre minder om en moderne varmeveksler.

Klubben har adskillige uniformer til togførere, lokomotivførere og andre. Men i gamle dage var folkenen åbenbart ret små. I hvert fald efterlyser Johannes Gravgaard uniformer til både større og højere mænd.

Flokken, der tog del i arbejdet lige dén dag. Johannes Gravgaard og Steen Christensen er nummer fem og ni fra venstre.

Af Peter Friis Autzen